

tip harmonie **CD**
Bohuslav Martinů

Houslový koncert č. 2, Toccata e due canzoni, Serenáda č. 2 pro smyčce

Isabelle Faust – housle, Cédric Tiberghien – klavír, Pražská komorní filharmonie, Jiří Bělohlávek – dirigent. Produkce: Martin Sauer. Text: F, A, N. Nahráno: 6/2006, Rudolfinum, Praha. Vydáno: 2008. TT: 62:54. DDD. 1 CD Harmonia Mundi France HMC 901951 (distribuce Classic). Alternativa: Matoušek, Hogwood, Česká filharmonie (Hyperion).

Pražská komorní filharmonie má kromě jistoty špičkových uměleckých šéfů: **Jiří Bělohlávek**, Kaspar Zehnder, Jiří Hruša, ještě jedno pozitivum, které nemá žádný tuzemský orchestr. Nahrává pro špičkové světové firmy – Harmonia Mundi France a občas dokonce pro Deutsche Grammophon. S německou houslistkou **Isabelle Faust** spolupracuje již několik let a Martinů je třetím společným projektem. Jestliže u nahrávek Beethovenova koncertu a Dvořákova koncertu jsem měl určité výhrady ke koncepci, které však možná vycházely z mého konzervatismu, pak projektu Martinů musím přiznat nejvyšší ocenění. *Druhý houslový koncert H.293* hraje jinak, než známe od českých houslistů – je ve výrazu jakoby cudnější, střídavější, snad je i na místě slovo komornější, každopádně je celá faktura krystalicky transparentní. Přitom to ale je Martinů, jak má být – prozpíváný a rytmicky stylový. Pro plné vstřebání této koncepce doporučuji několikerý intenzivní poslech. Věřím, že budete příjemně překvapeni jako já. V minulosti se často stávalo, že když se Martinů ujal cizinec, tak zůstal většinou něco dlužen zvláštní martinůvské poetice – ať už v emocionalitě, v rytmické struktuře, v pochopení tektoniky, mimohudebních inspirací. Situace se však rychle mění, jistě i díky mnohaleté intenzivní práci Nadace a Institutu Bohuslava Martinů, a musíme si zvyknout na to, že stále více cizinců tuto hudbu rádo a dobře hraje.

Producent s dirigentem vybrali pro „doplnění“ další dvě perly. *Druhá serenáda H.216* pohladí po duši svou neokázalou zpěvností, vybroušeností každého detailu, svou sonoritou. Neznám lepší nahrávku... V *Toccatě e due canzoni* se Jiří Bělohlávek opět setkal před mikrofony s francouzským pianistou **Cédricem Tiberghienem** (Brahms: 1. Klavírní koncert, HMC 901977). Dirigent byl mladíkovi dobrým „martinůvským“ učitelem. Opět zde můžete obdivovat jeho práci se zvukem, s mikro a makrotektonikou.

Umělecké a lidské propojení Jiřího Bělohlávka a orchestru je u nás něčím naprosto vyjímečným. Není pak divu, že nahrávka hudby, ke které navíc mají všichni hluboký vztah, musela dopadnout skvěle.

Výtvarná poznámka na závěr: Nahrávací firma je známa svým dobrým vkusem při vytváření coverů. Ani tentokrát mě producent nezklamal: Volba obrazu *Les Cheminées* (1906) od Františka Kupky je zajímavým vybočením z běžného martinůvského tematického okruhu.

Luboš Stehlík

tip harmonie **CD**

Wolfgang Amadeus Mozart
Houslové koncerty 1 – 5, Sinfonia concertante Es dur K. 364 (320d)

Giuliano Carmignola – housle, Claudio Abbado – dirigent, Orchestra Mozart, Danusha Waskiewicz – viola. Produkce: Marita Prohmann. Text: A, N, F. Nahráno: 11/2007, Salone Bolognini, Bologna. Vydáno: 2008. TT: 57:36, 71:45. DDD. 2 CD Archiv Produktion 477 7371 (Universal Music).

V červnu kulturní svět oslavil pětasedmdesáté narozeniny pravděpodobně nejuznávanějšího dirigenta současnosti – **Claudia Abbada**. Od roku 2004, kdy převzal **Orchestra Mozart**, se táhne do minulosti k roku 1960, kdy triumfálně debutoval v La Scala, dlouhá kariéra plná úspěchů v kariéře a radosti i strasti v osobním životě. La Scala byla pro něj osudovým divadlem. Byl zde hudebním ředitelem od ro-